

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Propositiones Jansenii, & designatio quorundam locorum, è quibus
desumptæ sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

abolemus; deque eisdem & similibus posthac, quoquo pacto, loquendi, scribendi & disputandi facultatem quibuscumque interdiciamus.

- 14 *Posteriora hac verba sic interpunxerunt quidam Discipuli Baij: Quas quidem sententias stricto coram nobis examine ponderatas, quanquam nonnullæ aliquo pacto sustineri possent in rigore & proprio verborum sensu ab assertoribus intento, hæreticas, erroneas &c. damnamus: Ex qua interpunctione inferebant nullam determinatè dici posse damnatam, sed tantùm aliquas indeterminatè, ideoque posse singulas defendi in sensu ab assertoribus intento: sed Urb. VIII. in Generali Congreg. die 26. 1644. produxit ex Archivio Bullam, In eminenti, in qua repetit verba Pii V. & comma, ponitur, post Tò, possent; erantque interpunctiones, uti primò retulimus. Postmodum Bajani dixerunt Bullam illam, In eminenti, esse subreptitiam, quod etiam damnavit Alex. VIII. die 7. Decembr. 1690. in prop. 31. & uti referemus hic n. 20.*

- 15 *Propositiones Fansenii, & designatio quorundam locorum, è quibus desumpta sunt.*

Propositio. Aliqua Dei præcepta hominibus iustis volentibus & conantibus secundùm præsentem, quas habent, vires, sunt impossibilia; deest quòque illis gratia, quâ possibilia fiant.

Fansenius in suo Augustino T. 3. l. 3. c. 13. sic habet, *Ex hac indubitata doctrina quedam non parvi momenti ad hanc rem spectantia inferuntur & clarescunt: 1. quidem esse quadam homini præcepta secundùm statum & vires, in quibus constitutus est, impossibilia. 2. Non adesse semper gratiam, quâ*

quã possimus, hoc est, quã illa eadem præcepta imple-
re sufficiamus. 3. Hanc impotentiam reperiri non
solum in excacatis, obduratis & infidelibus, sed
etiam fideles & iusti, qui & fidem Christi & chari-
tatem iustitiæ susceperunt. 4. Hanc impossibilita-
tem fidelibus accidere, non tantum quando nolunt
præcepta facere, sed etiam quando volunt..... Hæc
igitur omnia plenissimè planissimèque demonstrant
nihil esse in S. Aug. doctrina certius ac fundatius,
quàm esse præcepta quadam, quæ hominibus non
tantum infidelibus, excacatis & obduratis, sed fi-
delibus quòque & iustis volentibus, conantibus,
secundum præsentem, quas habent, vires, sunt im-
possibilia, deesse quòque gratiam, quã fiant possi-
bilia. Hanc eandem propositionem inculcat toto il-
lo libro, exceptis duobus ultimis capitibus.

II. *Propositio.* Interiori gratiæ in statu naturæ
lapsæ nunquam resistitur.

Iansenius T. 3. l. 2. c. 24. ait, *Gratiam Dei Au-
gustinus ita victricem statuit, ut non raro dicat ho-
minem operanti Deo per gratiam non posse resiste-
re.* Cap. 25. *Quod est perinde, ac si apertissimè di-
ceret, nunquam illa caret effectu suo.* Cap. 29. *Do-
cent ipsimet recentiores cum omnibus istis gratiis
optimè consistere posse, ut voluntas iis excitata &
suasa atque prolecta notit, quod certissimum est illi
gratiæ medicinali repugnare, quam Augustinus
lapsis hominibus dari tradit.* Tom. 3. l. 3. c. 1. *pro
titulo habet, nullum dari post lapsum Adami adju-
torium sufficiens, quin simul sit efficax.* Et totus se-
cundus liber fuit pro ea prop. firmanda.

III. *Propositio.* Ad merendum & demerendum
in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine li-
bertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione.

Iansenius T. 3. l. 6. c. 6. ait, *Quod sola necessi-
tas*

tas coactionis adimat libertatem... demonstrari potest. Lib. 8. c. 19. ait, nulla necessitas actibus voluntatis liberis formidanda est, sed sola vis, coactio & necessitas violentiæ. Toti libri, 6. 7. & 8. non continent nisi unam illam prop., prout etiam tituli ostendunt manifestè.

IV. *Propositio.* Semipelagiani admittebant prævenientis gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei; & in hoc erant hæretici, quòd vellent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere vel obtemperare.

Iansenius Tom. 1. l. 8. c. 6. ait, certum esse & indubitatum esse debere sentio, quòd Massilienses præter prædicationem atque naturam, veram etiam atque internam & actualem gratiam, ad ipsam etiam fidem, quam humana voluntatis ac libertatis adscribunt viribus, necessariam esse fateantur. Idem docet c. 7. 8. & seqq. Eodem c. 6. ait, in hoc ergo propriè Massiliensium error situs est, quòd aliquid primæva libertatis reliquum putant, quo sicut Adam, si voluisset, poterat perseveranter operari bonum, ita lapsus homo saltem credere posset, si vellet, neuter tamen absque interioris gratiæ adiutorio, cuius usus vel abusus relictus esset in uniuscuiusque arbitrio & potestate. Cap. 15. dicit errorem Massiliensium fuisse, quòd initium fidei, orationem, gemitus & desideria & huiusmodi ex nobis, hoc est, ex libero arbitrio prodire senserunt, & tamen gratiam etiam actualem in eorum opinione fuisse ad istos actus necessariam, cuius influxus in eorum libero relinqueretur arbitrio. Et hic est scopus omnium librorum de hæresi Pelagiana.

V. *propositio.* Semipelagianum est dicere Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse aut Sanguinem fudisse.

Ian.

Iansenius T. 3. l. 3. c. 12. Respondetur & ad hoc argumentum, quod Christus sit Redemptor omnium, pro omnibus crucifixus & mortuus, sicut alia præcedentia jam olim ad nauseam usque à Pelagianis, præsertimque Massiliensibus inculcatum fuit, ut mirum sit Recentiores tanto studio trita hæreticorum arma colligere & obsoleta recudere. Ibidem ait, juxta doctrinam antiquorum respiciendum tanquam errorem à fide Catholica abhorrentem, quod Christus pro omnibus omnino passus aut mortuus, aut pro omnibus tam generaliter sanguinem fudit. . . . Vanum est & stultum pro eo irritando vel avertendo rogare Deum, quod immutabili decreto sancitum & prædeterminatum esse jam nosti: vanum etiam pro talibus salvandis pati, mori; vanum pro talibus à perditione decreta liberandis offerre Patri vota, preces, mortem & Sanguinem suum. . . . quæ sanè cum in Aug. doctrina perspicua certaque sint, nullo modo principiis ejus consentaneum est, ut Christus Dominus pro infidelium in infidelitate morientium, vel pro justorum non perseverantium aeterna salute mortuus esse, Sanguinem fuisse, semetipsum redemptionem dedisse, Patrem orasse sentiatur, ex quo factum est, ut juxta summum Doctorem non magis Patrem pro aeterna salute ipsorum, quam pro diaboli deprecatus fuerit. Postrema capita hujus libri 3. non sunt nisi hæc 5. propositio repetita.

Bullas Pontificum, & modum, quo singulæ hæc propositiones damnatæ sunt, habes hic l. I. n. 210.

INNOCENTII D. P. Papa X. Decretum adversus libros continentes propositionem, quæ assertitur æqua-

litas SS. Petri & Pauli.

Feriâ V., die 29. Januarii 1647. In Congregatione